

РЕШЕНИЕ

№ 4816

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5443** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., чрез юрк. П. К., срещу решение № 20082094 от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 6068/2020 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), 4 състав, с което е отменено негово Наказателно постановление (НП) № 22 - 006588 от 10.04.2020 г. за налагане на имуществена санкция на „Имоти ИНН“ ЕООД в размер на 3 000,00 (три хиляди) лева на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ).

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на съдебното решение, поради наличие на касационните основания за отмяна съгласно чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Изразява се несъгласие с решаващите мотиви, обосновавали постановената от съда отмяна на наказателното постановление. Касаторът намира за законосъобразна определената на „Имоти ИНН“ ЕООД административнонаказателна санкция. Счита, че фактическо основание съответства на посочената в АУАН и НП правна квалификация на деянието. Изразява несъгласие със становището на съда по отношение на момента на извършване на нарушението. Иска се решението на СРС да бъде отменено, а издаденото НП да бъде потвърдено изцяло. Претендират се разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Имоти ИНН“ ЕООД, представлявано от управителя М. Д. Г., в писмени бележки от упълномощения процесуален представител - адв. И. А., излага доводи за неоснователност на касационното оспорване.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на описаното НП, съставът на СРС е приел за установено, че по подаден сигнал, в периода от 16.01.2020 г. до 05.02.2020 г. служители на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект: Жилищна сграда с подземен паркинг, разпределен на 3 етапа, в [населено място], район К. село, Строителна площадка УПИ XI-416, „за ЖС, ПГ и ТП“, кв.№ 53, м. Л., [улица], [жилищен адрес] стопанисван от „Имоти ИНН“ ЕООД, представлявано от управителя М. Д. Г.. При извършената проверка било установено от контролните органи, че дружеството работодател е представил трудов договор с лицето Я. Б. от дата 11.01.2020 г., но представеното копие не било подписано. Независимо от констатацията, че работникът Б. е полагал труд на строителния обект единствено на дата 09.01.2020 г. и впоследствие, поради лошо изпълнение на работата, е бил освободен със Заповед № 050 от 13.01.2020 г., проверяващите счели, че е извършено нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ, а именно отношенията между работника Я. Б. и дружеството работодател не били уредени като трудово правоотношение преди подаването на уведомлението за регистрация на трудовия договор в ТД на НАП.

Според първоинстанционният съд така издаденото НП е незаконосъобразно, т.к. от една страна липсва корелация във възприетото фактическо и юридическо описание на деянието, направено по идентичен начин в съдържанието на АУАН и НП. От друга страна, некоректно била посочена датата на извършеното нарушение - 11.01.2020 г., т.к. към тази дата лицето не е работило на строителния обект. Така, отчитайки значимостта на признака време на нарушението, първоинстанционният съд е отменил атакуваното пред него наказателно постановление.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Постановено е при точен и обективен анализ на събраните по делото доказателства, при вярно установена фактическа обстановка, на основата на която са формирани правилни и законосъобразни правни изводи относно законосъобразността на санкционния акт.

В конкретния случай работодателят е санкциониран за това, че не е уредил отношенията си с работника Б. като трудови правоотношения чрез сключването на писмен трудов договор. Прието е, че нарушението е извършено на 11.01.2020 г., като е нарушена разпоредбата на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 КТ. Събраните във въззивното производство доказателства потвърждават извода, че в действителност между работника и работодателя не е имало валидно сключен трудов договор, доколкото представеният такъв, макар и да е било изпратено уведомление за това до съответната териториална дирекция на НАП, не е бил подписан от една от страните.

В хода на съдебното производство санкционираното дружество, в чиято тежест е било, не е представило доказателства, че процесния трудов договор е бил подписан от работника. Следователно, между него и Б. не е имало валидно сключен трудов договор, доколкото същият не е бил подписан от една от страните. За да е налице сключен договор, същият следва да е подписан от всички страни по него.

В съдебното производство е установено от събраните писмени и гласни доказателства, че Б. е полагал труд на стопанисвания от дружеството обект на 09.01.2020 г. На 11.01.2020 г. обаче, когато е прието от АНО, че е извършено нарушението, лицето не е било на работа.

При тези фактически обстоятелства, за които страните не спорят, правилно е прието от първоинстанционния съд, че вмененото на дружеството нарушение не е извършено на посочената в НП дата, т.к. на тази дата работникът не е бил на работа в дружеството. Следователно нарушението се явява несъставомерно, доколкото фактическият състав на същото изисква освен липсата на трудов договор, лицето да е било и на работа. Само тогава може да се говори за отношение работодател – работник.

След като безспорно е установено, че Б. не е бил на работа на 11.01.2020 г., то неправилно АНО е приел, че работодателя е извършил нарушението на тази дата. Датата на извършване на нарушението е съществен елемент от фактическия му състав, като грешното ѝ посочване в санкционния акт, води до извод за недоказаност на нарушението, а оттам и до незаконосъобразност на НП.

Ето защо, като е стигнал до извод за незаконосъобразност на обжалваното пред него НП, СРС е постановил правилно решение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20082094 от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 6068/2020 г. по описа на Софийския районен съд, 4 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.